

Pobrecitos

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Ingå bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.

– Pobrecitos, de stackarna, säger Mohamed med uppriktigt medlidande i rösten och nickar mot den ökända muren några kilometer bort.

Marockanska värnpliktiga vaktar den

cirka 200 mil långa befästa, minerade och radarövervakade muren. Den är tre meter hög och byggd av sand och sten och består egentligen av två murar. Sedan kommer ett minfält med olika typer av minor.

– Det är synd om de marockanska unga värnpliktiga soldaterna. De vill inte vara här, säger Mohamed, chaufför och krigsveteran. Bild: Lena Thunberg

Cirka 130.000 marockanska soldater är stationerade där med fem kilometer mellan varje grupp.

Värnpliktstiden är lång.

– En del blir tokiga. Andra kommer inte tillbaka efter permissionen. Då riskerar de krigsrätt. Varför skulle de vilja vara här mitt ute i öknen under usla förhållanden?

Mohamed är numera chaufför men han var en av Polisarios första soldater.

– Polisario hade bara sju man och fyra gevär i början, berättar han. Men de hade en mycket klok strategi.

– Men krig är fruktansvärt, säger krigsveteranen och blir mycket allvarlig.

Jag tittar mot muren. Där kan jag urskilja nio personer som rör sig längs muren och uppenbarligen tittar tillbaka.

Två miljoner dollar per dag kostar det Marocko att ha hela sin armé i Västsahara.

Det är ungefär lika mycket som EU ger i bistånd till Marocko.

Lena Thunberg